

O jednom Božím člověku

Ze všech článků a pořadů o nedávno zesnulé Matce Tereze mě zaujala jedna skutečnost a jedna myšlenka:

Skutečnost, že všechny, úplně všechny, tedy i světské sdělovací prostředky přijaly a používaly jméno, které ženě jménem Gonxha (čili Agnes) Bojaxhiuová dali lidé, kteří ji milují a váží si jí: Matka Tereza. Připadá mi to jako Abram - Abraham, Šavel - Pavel. Ona se stala novým člověkem.

A myšlenka? V jednom časopise jsem v závěru článku četl: Matka Tereza zemřela. Na světě ubylo lásky.

A tak mě napadlo: Od čeho jsem tu já? Možná proto, abych v jiné zeměpisné šířce, v jiné zemi, v jiné situaci přidal na síle své lásky pro stejnou věc: Aby někomu bylo na světě líp, aby se někdo konkrétní necítil opuštěný, třeba aby tamten dostal léky z lékárny včas. Anebo aby se lidé dostali opravdu bezpečně domů z práce, jsem-li řidič autobusu. Aby se dítěti nerozpadla kniha, sotva ji začne číst - jsem-li vazač knih. A třeba - aby chutnaly rohlíky, když je pečou.

Žít jako Matka Tereza je na jedné straně nedostižný úděl. Řekli bychom - není to cesta pro každého. A přece jsou v desítkách států tisíce bratří a sester, kteří žijí podle jejího vzoru. Na druhé straně žít jako ona je ohromně jednoduchá věc: Dělat to, co si myslím, že po mně chce Bůh. A v tom je nám Matka Tereza ohromně blízká. Vždyť byla právě tak obyčejná jako já nebo Ty. A když jsem říkal, že lidé žijí podle jejího vzoru, byla to trochu finta. Ve skutečnosti je tím vzorem - jako byl i jejím - Ježíš Kristus.

Díky za období adventu. Díky za čekání, které nás zve ne čekat, až se něco semele, ale jít vstříc Tomu, který tak šikovně a skvěle přichází do mého, do Tvého života. Jako přišel k Josefovi a Marii. Maranatha!

Pokoj posluchačům a přátelům Radia Proglas vyprošuje

otec Martin.

Ples, ples, ples

 Jak libě znějí tato slova. Při jejich vyslovení si můžeme vybavit příjemný večer, krásnou hudbu, nadýchané šaty, radost, tanec, zpěv... Už aby tu byla plesová sezóna. Jestli se vám na loňském plese líbilo a chcete si to zopakovat, nebo jste o něm slyšeli a chcete to vyzkoušet, jsou následující řádky právě pro vás.

2. ples Radia Proglas se uskuteční v sobotu 31. ledna 1997 v Čejkovicích u Hodonína. Sejdeme se v kostele svaté Kunhuty ke společnému slavení mše svaté. A pak se přesuneme do místního kulturního domu. Snad bude dost velký na to, aby se tam vešli úplně všichni „tancechtiví“ účastníci. Předpokládaný počet míst je kolem 550. Hrát budou k tanci i poslechu Bojané v hlavním sále a ve vinárně skvělá Varmužova cimbálová muzika. Určitě nebudou chybět ani soutěže, čáry, kejkle a spousta legrace.

 A protože budeme na Slovácku, snad nebude chybět ani krojovaná moravská beseda. To však záleží především na ochotě mladých tanečníků, takže bych chtěla vyzvat mladé nadšence z jižní Moravy, kteří by se chtěli plesu zúčastnit a zatančit si spolu s ostatními besedu, aby se co nejdříve přihlásili mně - Heleně Bízové - na našem telefonním čísle 4321 7241.

Nedílnou součástí plesu bude samozřejmě tombola. A protože letos pro změnu nebude vyhrávat každý los, získat pěknou cenu bude jistě zajímavé. Do tomboly můžete jako loni přispět sami tím, že nám pošlete nějaké dárky (nejpozději do 15. ledna 1998). Zasílejte, prosíme, jen to, co by vám samotným udělalo radost.

Aby vaše dojmy z plesu nepokazil noční návrat domů, je možné v Čejkovicích přespat. Buď v krásném prostředí zámku nebo v ubytovně hned vedle kulturního domu. Ubytování si však musíte objednat sami. Chcete vědět ještě víc? Pozorně sledujte naše vysílání a všechno se vás dozvíte.

Helena Bízová

Z rybí perspektivy.

Všechny posluchače srdečně zdraví rybičky -takto sekretářky Radia Proglas - Staňka, Helča, Míla, Andrejka a Irena. Máme všechny na starosti především vás – posluchače, vaše dopisy, telefonáty, návštěvy, žádosti, pobídky, výhružky, oznámení, nabídky, prosby, přímlyvy, příspěvky.

Až se nám někdy zdá, že se v tom doslova utopíme. Ačkoli si utopenou rybu nedovedu vůbec představit, myslím že v našem akváriu – tak trochu prosklené kanceláři a vrátnici Radia Proglas zároveň - něco takového skutečně hrozí. Proto lapáme po dechu a pololekle vás vyzýváme ke spolupráci na záchraně tonoucích:

1) Na složenky, které nám posíláte, pište prosím ČITELNĚ – nejlépe HŮLKOVÝM písmem. Máte leckdo krásný rukopis, ale leckdy ho my krásně nedovedeme vyluštit. Potřebujeme na složenke také pouze adresu BYDLIŠTĚ a POŠTOVNÍ SMĚROVACÍ ČÍSLO, nikoliv okres nebo poštu.

Vymyšlený příklad:

Petronila Úhořová,
Štikovice 54
487 22

Kdo navíc dokáže připsat na složenku do kolonky variabilní symbol ČLENSKÉ ČÍSLO opsané z průkazky člena Klubu přátel Radia Proglas, rozzáří naše líce! Práce bude pokračovat lépe a radostněji.

2) Když se vám podaří zapojit do posílání příspěvků na vysílání maminky, tatínky, děti, strýčky, tetičky, vnuky, vnučky, neteře a synovce, zkrátka celou rodinu, je to krásné. Ještě krásnější by to mohlo být, kdyby se nějak šikovně podařilo všechny nějak sjednotit a posílali by své dary pod jménem či alespoň klubovým členským číslem toho, kdo je přihlášený jako zástupce rodiny. Pak bychom nemuseli detektivně pátrat a zjišťovat, kdo ke komu a kam vlastně patří, a nedošlo by k nedopatřením tohoto typu – např.: Pan Antonio Sumec objednal sobě kazetu, zabalili jsme, poslali jsme, zapsali jsme, že nám dluží 90,- Kč. Uplynul měsíc, dva, tři a více a pan Sumec neplatí a neplatí. Pošleme mu upozornění na nezaplacenou položku. Pan Sumec se zhrozí a laje manželce, která vede rodinnou pokladnu, manželka vykáže se však ústřížkem dávno zaplaceným. Kde byla chyba? Paní Sumcová napsala své jméno a neuvedla, že platí kazetu. Špatně. Jistě už víte, co měla udělat. Ano, napsat jméno toho, kdo objednával, členské číslo a také dozadu na ústřížek zprávu pro příjemce, že je to platba za kazetu. Ušetřila by si tak trpké výčitky manželovy, že nedbá o dobrou pověst a blaho rodiny.

3) Prosíme o laskavost také ty z našich přátel, kteří své dary poskytují formou srážky ze mzdy: Pošlete, prosím, na adresu naší účetní Marie Jaškové podrobnější informace: název organizace, číslo

jejího účtu, obvyklé datum výplaty a částku.

4) Pokud nám posíláte dar trvalým příkazem z bankovního účtu nebo Postžira – prosíme, překontrolujte, zda je v tomto příkazu uvedeno jako variabilní symbol buď vaše členské nebo rodné číslo a pošlete nám informaci, na který den v měsíci je platba vázána a jaká je výše daru.

Tyto údaje potřebujeme k tomu, abychom mohli všechny dary připisovat do naší evidence dárců a mohli vám vystavit potvrzení pro daňové účely, pokud si je vyžádáte a v každém případě všem dvakrát ročně poděkovat.

Věříme, že vás tyto složitosti neodradí a zůstanete k nám i nadále štedří, jako dosud. Pán Bůh zaplat' za každý váš dar.

Akvárium a jeho ryby

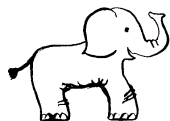
Pozor, pozor, hledáme KAPRY!

Ač zní tato výzva v duchu nevážném, všichni, kdo četli předcházející zpravodaje, už tuší, všichni, kdo nečetli, jistě hoří zvědavostí. Nuže tedy: KAPR je KAmarád PRoglasu. Kamarád, který se přihlásil za člena Klubu a hodlá své členství rozšířit o pomoc při doručování našeho zpravodaje. Stačí napsat na adresu rádia o jakou obec, část města nebo čtvrt' s příslušným PSČ se chcete starat a své členské číslo. My vám pak pošleme zpravodaje s adresami členů, kteří tam bydlí, a vy je rozesete. Ušetříte nám tak nemalé náklady na poštovné a sobě rozšíříte okruh známých. Aneb - jak prohlásila jedna naše zdatná a pilná kapryně (kaprice?) paní Waigelová – když je neznám, tak se seznámím. A seznámila se. Tato dobrovolná služba může být vašim velkým členským příspěvkem.

Staňka Havlíčková

Malá pohádka o modrém slonovi

Byl jednou jeden balíček, a ten se dostal na konci měsíce května do Brna. Hned se ho chopily ruce jedné moderátorky v Radiu Proglas a ona se poté, co jej rozbalila, dívala do očíček krásnému modrému plyšovému slonu. A protože má slony moc ráda, rychle si spolu porozuměli.

Mít'a, jak byl posléze plyšový mazlíček pojmenován, se velmi rychle stal miláčkem mnoha srdcí v dotyčném rádiu. Bez něj se nemohla odehrát žádná nedělní soutěž pro děti Proglasu, za čas začal chybět i moderátorům. A proto stává na svém obvyklém místě – ve studiu Gabriel, kousek od mikrofону u mixážního pultu. Vyrostl z něj dobrý duch mnoha lidiček v rádiu. A protože tam zůstává stále, je jim tam všem pěkně plyšově, modrofialově vesele a mile. Snad to vydrží.

To byla pěkná pohádka, vid'te. Jenže já bych k ní ještě něco dodala. Mít'a, jehož jméno tak často zní v éteru, se u nás už zabydlel. Jeho invaze začala velice nenápadně. Když si vezmete do rukou fotku proglasáku, zjistíte, že na ní slečna s číslem 17 drží v rukou blíže neidentifikovatelný předmět. Z něho se při bližším zkoumání vyloupne malá sloní hlava. Jen nedopatřením nějakého šotka nedostal Mít'a své číslo a jméno. Tímto je tedy napravena zásadní chyba (klidně si to můžete opravit, nejlépe vybarvit červeným fixem, aby se to odlišilo). Pokračování „mít'ovského náletu“ bylo během měsíce července, kdy nás tu všechny rozesmával a přidával nám dobré nálady. Ted' už by nám tu všem opravdu chyběl (je fakt, že když na pultu v Gabrielu nestojí, je tam více místa, ale není to ono).

Vypadá to hloupě, já vím. Velká holka a hraje si s plyšovým zvířátkem. V tolika letech ještě neumí udělat pár kroků bez takové modré hlouposti. Ale kdepak, to je jinak. Víte, myslím si, že mít' takového Mít'u je něco báječného. Určitě si vybavíte nějakou věc, kterou máte rádi a na které vám

záleží. Nejde zde (v rozumné míře) o nějakou závislost, ale o uvědomění si všeho krásného, co od Boha dostáváme. A Mít'a, to byste museli vidět. Když je mi hodně smutno, tak ho pevně obejmou a jsem ráda, že jeho kožíšek pojme tolik slziček, aniž by to na něm bylo poznat. Když mám radost, tak se na mě dívá nějak veseleji (asi proto, že mu promočení kožíšku nehrozí).

Kdesi v srdci má každý člověk malý pokojíček, kam se může schovat před celým světem. Záleží pouze na něm, co si do takového pokojíku postaví a komu dá přednost, aby mohl na tak tajném místě být. Ale pak je taky hodně věcí nebo událostí, které nás na tento tichý koutek v duši upozorňují. Záleží jenom na nás, co tím podnětem bude. Dlouho jsem si myslela, že mít Mít'u je něco hloupého a škodlivého. Pak mi moje kamarádka řekla: „Víš, taky bych chtěla nějakého takového kamaráda. Když držím Mít'u v náručí, tak mi hebkost jeho plyše připomene, že mám být hodná a všímat si lidí kolem sebe. A hlavně si vždycky vybavím oči nějakého dítěte, jemuž se při návštěvě rádia Mít'a dostal do rukou. Všimla sis někdy, jak jsou ty děti šťastné? Ony v té chvíli vědí, kam patří.“

*Slona má
Bourková* A tak beru mého modrofialového kamaráda i já. Když ho držím v náručí, uvědomuji si, že mým úkolem je být jako dítě, protože jenom tak mohu jít ke svému Tátovi, který má pro nás všechny určitě nachystanou zahradu se spoustou překvapení. A nepochybuji o tom, že tam budou i sloni. Nejen modří a plyšovi.

P.S. Kdyby vám někdy bylo smutno, tak přijďte, já vám Mít'u klidně půjčím. Nebo si zkuste nějakého koupit. Uvidíte, že s ním zažijete spoustu zajímavých chvil. A kdybyste náhodou našli v koupelně prázdnou tubu od právě načaté zubní pasty, tak pozor, jistě už toho slona máte doma a zrovna si dočistil zuby.

Informace o básních

Nejdříve všem velké díky,
že jste prošli své šuplíky,
a svá srdce otevířevše,
zaslali nám svoje verše
(Dýja - dýja - dá!).

(A v odpověď na otázku,
kdy že zazní na Proglásku:
dočkej času,
jako husa klasu.)

Chcete i vy básnit?

Je třeba se zasnít!...
a poslat to do Proglasu,
svěřit to našemu hlasu,
básně nepodléhající času
nezůstanou bez ohlasu!

váš Dušan Baur

Trans World Radio

Na vlnách našeho vysílání můžete poslouchat několik pořadů radia TWR, na jehož činnosti se podílí několik protestantských církví.

Ranní pořady TWR můžete slyšet pravidelně celý týden ráno kromě soboty od 8,00 do 8,15.
V pondělí pořad *Soutěsky*, v úterý *Bible pod lupou*, ve středu *Kde nás boty tlačí*, ve čtvrtek

Každý den večer od pondělí do pátku od 21,33 do 22,00 vysíláme pořad *Světlem bible*.

Navíc můžete slyšet první pátek v měsíci od 20,45 do 21,30 pořad *Jak se vám líbí – na laně*. V sobotu ráno od 7,00 do 8,30 *Na sobotní frekvenci Proglasu* a následuje od 11,00 do 11,15 pořad *Domov a rodina*. Pěkný poslech vám jistě přejí všichni pracovníci a spolupracovníci Trans World Radia. Můžeme to tvrdit s určitostí, neboť jsme byli 12. 9. u TWR na návštěvě.

Prohlédli jsme si jejich novou budovu v Brně-Lišni a seznámili se konečně se všemi, kdo tam pracují. Mají tam klid, krásné prostředí, zeleň a pohodu. Na památku nám věnovali každému lízátko s píšťalkou, na které jsme vám hezky písкали do uší při modlitbě Anděl Páně. Snad naše vzájemná ekumenická spolupráce při šíření evangelia zní Pánu také příjemně.

IN

Obr Goliáš vám chystá dárek pod stromeček!

Ptáte se, jaký dárek? Jak jste se mohli dočíst ve Zpravodaji číslo 5, nahrávalo se letos v našem hudebním studiu jménem Goliáš hodně muziky. Proto jsme se rozhodli vydat další kazetu s názvem *Písničky z Radia Proglas 4*, a protože vánoce mají být štědré, přidáme ještě *Písničky z Radia Proglas 5*.

Na co se můžete těšit? Tak pěkně po pořádku: Na kazetě č. 4 bude celkem 21 písní. Zpívat je budou skupiny *Mošny*; *DNA* (to není název deoxyribonukleové kyseliny, ale název hudební skupiny pod vedením Vaška Brázdy); *Fatima z Ořehova*; *Schola cantorum* při chrámu svatého Mořice v Kroměříži a také misijní hudební skupina *Revelation* (česky *Vzkříšení*) z Anglie. Nebudou chybět ani oblíbení písničkáři. Tentokrát *Ivo Cicvárek*, *Dušan Baur* a *Eva Henychová*.

Kazeta označená číslem 5 by měla nést podtitul vánoční a měla by vám zpříjemnit svátky. Uslyšíte 12 pastorel *Zdeňka Kaňáka*, které nesou společný název *Přešťastné slunce*. Pro vás je nazpíval sbor *Cantus Morkovice*, malý orchestr vytvořili studenti konzervatoře z Kroměříže. Pastorely doplní několika koledami děti ze scholy Brno – Komín. Pak přednesou svou vlastní tvorbu *Petr Pololáník*, *Zlínská schola*, skupina *Mirjam* a *Lazaři*. Zazní pravé pastýřské rohy.

Doufám, že se vám kazety budou líbit a že udělají radost i tomu, kdo je najde pod stromečkem.

Klára Beránková

ABCČDEFGHCHIJKL MNOPQRŘSŠTUVWXYZŽ

Až akáty a akvarely
budeme bránit, bořit básně,
ctít cimbály, cizácké cely...
Človče, čekej čistku časně.
Do domu deska dávno dána
Evropo, ejhle Evropana!

Farmáři fotí feferonku.
Gróf gratuluje guvernéro.
Husita hlídá hrad. Huronku
chytil chlap chvatně. Chán chiméro

i idiota ignoruje.
Jinotaj jasný jinochu je.

Krok ke kroku... Klopýtám krajem,
lyrika lásky letí lesem.
Milovat musím? Možná májem
nápadu nálad nářků nesem.
Ostruhy orlů odepnuty.
Přineste prosím pružné pruty.

Qui pro quo - Quasimodo? Quis?
Rozdány role. Rázná ruka
ředkvičku řízla. Řádný říz
starého sladu? Slepá sluka
štípala šovinistů šest.
Toreadory trápí trest.

Uvadly útlé upolíny
ve vlahém vánku. Vyplýtvali;
wagneriáni watthodiny.
Xenofobky xeroxovaly
yankeeům. Yetti yperitem
zalévá zemi za zákrytem.

Žádný žert. Žiju! Žasněte!

Milan Tesář

Bratři pravoslavní

 Letos uplynou dva roky od chvíle, kdy byla naše Pravoslavná církev požádána o spolupráci s Radiem Proglas. Spolupráce byla zahájena vlastně již na sklonku roku 1995 a chopili jsme se jí s entuziasmem a s radostí. Vznikly pořady k vánocům, životopisy východních světců, třídílný pořad o pravoslavných velikonocích. Postupně se upevnila programová struktura Radia Proglas a protože pravoslavné pořady se setkaly s pozitivní reakcí a zájmem posluchačů, byl nám na jaře roku 1996 nabídnut vysílací čas pro pravidelnou relaci s opakováním. Ve středu 1. května 1996 v 17,30 se poprvé na vlnách Proglasu rozezněla píseň *Agni parthéne* z monastýru Simonos Petras na Athosu, ohlašující pravidelné pravoslavné vysílání.

Naše pořady připravované v Brně a v Olomouci se snaží zprostředkovat posluchačům na Moravě a v Čechách duchovní poklady východního křesťanství a patristiky, i přiblížit současný život Pravoslavné církve u nás i ve světě. V rámci pravoslavného vysílání odezněly rozhovory se zajímavými lidmi, poučení z děl svatých otců, komponované pořady o významných osobnostech a příspěvky osvětlující význam církevních svátků. Dokonce byl vysílán i přenos pravoslavných velikonočních bohoslužeb a ve studiích Proglasu nahrána kazeta českých liturgických zpěvů. V pořadech samozřejmě můžete slyšet církevní hudbu, kterou vybíráme jak z tradice české, bulharské, ruské a srbské, tak i z nahrávek rumunských, arabských, syrských, koptských a etiopských. Jsme rádi, když nám naši posluchači píšou a ptají se na zajímavá témata týkající se Pravoslavné církve. Pochopení, zájem a ekumenická otevřenost ze strany otce ing. Martina Holíka, ředitele Proglasu, dále pak zájem redaktorů Radka Mezulánika a sestry PhDr. Marie Blažkové, trpělivost technika bratra ing. Romana Langa a dalších pracovníků Proglasu i odezva ze strany posluchačů nám umožnila v uplynulých dvou letech přiblížit u nás menšinovou Pravoslavnou církev posluchačům.

Stavět mosty přátelství a vzájemného porozumění mezi věřícími lidmi i mise v naší převážně ateistické společnosti jsou posláním, při jehož naplnění budeme rádi s Proglasem nadále spolupracovat.

ThMgr. Roman Juriga

Z vašich dopisů

Včerejší pořad písničky naší babičky mně tak po vznesl náladu, že vám hned posílám přihlášku... jen k té moderní hudbě musím být tolerantní, neb patřím k těm, co mají zuby v hrnku...

Jindřiška z Cakova

...Máme dvě děti a už i mladší Lukáš pozná spolehlivě znělky Alespoň jednu denně a hlavně polední modlitby Anděl Páně. To se vždycky úplně rozzáří a tleská ručičkami. Pak si klekne vedle nás a společně se modlíme.

Rodinka z Kutné Hory

Dřív sem se do Klubu nepřihlásila, že mi bude osmdesát, jsem moc stará, ale teď se přihlašuju. Jsem jak vězeň, telefon nemám, televizi nechci, jenom rádio.. tak jsem si vás našla a poslouchám vás. Každý měsíc na první pátek chodí ke mně kněz s posilou a sem šťastná a ráda na světě...

Anděla z Nového Jičína

Hrajete mi k okopávání okurek a zalévání rajčat... což jde s vámi mnohem líp.

Helena z Kouřimi

 Můj obdiv patří volajícím do vzkazů. To upřímné jak –„hezky mluvijó, zdravím vás všeci, taky se nám možó ozvat, jo?“ nebo když někomu „Cdur nevoní“ Zkrátka je to kouzelné. Ve vzkazech se mísí pláč, smích, bolest, radost. Ti vzácní lidé, kteří volají s takovou upřímností, mají velkou odvahu. Sama jsem to zatím nedokázala

Ludmila z Holešova

Známky pro misie

Manželé Crhovi z Brna nás několikrát požádali o rozhlasovou výzvu ke shromáždění poštovních známek a telefonních karet. Dárců byl tak veliký počet, že nebylo možné všem jmenovitě poděkovat, proto by chtěli vyjádřit vděčnost i díky touto formou a povzbudit ty, kdo chtějí pokračovat.

Známky se posílají do Schönstadtu, kde se třídí a pak doručí k prodeji na sběratelské burzy Výtěžek z prodeje těchto známek pak směřuje především do Indie a z velké části pomáhá hradit studium bohosloví studentům, kteří by jinak měli z finančních důvodů tuto cestu uzavřenou. Celou akci garantuje společnost schönstadského hnutí, které žehná všem přispěvatelům. *IN*

Křesťanská rádia v Evropě

Na jaře jsme dostali od *Evropské konference křesťanských rádií (CERC)* milé pozvání na třídní setkání ve Varšavě. Jeli jsme tam se Standou Beránkem (novým manažerem Radia Proglas a starým ředitelem Nadace Radia Proglas) a nelitovali. Litoval jen otec Martin, který ležel v posteli

s chřípkou.

Setkání se zúčastnili představitelé jedenácti samostatných křesťanských rádií a dvou sítí rádií (slučujících asi šedesát původně samostatných rádií). Myslím, že bude docela zajímavé se zmínit alespoň o některých z nich.

- Portugalské *Radio Renascenca* (jedno ze studií je má ve Fatimě) a španělské *Cope* patří mezi skutečně velká rádia. Patří k nejposlouchanějším rádiím v zemi, mají obrovské rozpočty a stovky zaměstnanců. Skladba jejich vysílání je velmi podobná vysílání profánních rádií - včetně vysílání reklam. Křesťanský duch v nich „bydlí“ v drobných úvahách a meditacích nenápadně zařazených mezi pořady a písničkami.
- 41 francouzských a belgických diecézních rádií vybuďovalo *sít' RCF* (mimořádně jako reakci na návštěvu Svatého Otce před dvanácti lety). Pomocí této sítě distribuují společné vysílání, které každé rádio doplňuje svým lokálním programem. Skladba jejich programu i posluchačů se velmi podobá té naší. Pro zajímavost uvedme, že 70% vysílané hudby je hudba klasická. Celkově hudba zabírá 30% z 24 hodin vysílacího času. Ekonomicky tato rádia žijí z příspěvků posluchačů a z rozpočtu diecézí, částečně i z reklam.
- Slovinské rádio *Ognišče* vyrostlo ze stejnojmenného, velmi oblíbeného časopisu pro mládež. Je nám blízké jak obsahem vysílání tak existencí klubu přátel – ten má ostatně i řada jiných rádií. Rádio vysílá asi 60% hudby – zejména slovinské. Zaujalo nás, že každou neděli ve vysílání představují jednu farnost v samostatném pořadu.
- Slovenské rádio *Lumen* má smělý plán – do roku 2000 pokrýt 90% Slovenska svým signálem. Toto rádio se chystá v nejbližší době navštívit – můžete se potom těšit na samostatný článek.
- Polsko je země, které hustotu křesťanských rádií závidíme (v dobrém) nejen my. Celoplošně je Polsko pokryto signálem *Radio Maria*, které je rádiem typicky modlitebním (na konferenci zastoupení nebyli). Před dvěma lety, po změně ústavy, začala být budována diecézní rádia, která se v současné době spojují do sítě *VOX*. Kromě toho má řada měst soukromá křesťanská orientovaná rádia – např. jen v Čenstochové lze naladit 4 křesťanská rádia (ve Varšavě 3).

Dostali jsme příležitost udělat krátkou přednášku o Radiu Proglas (anglicky a francouzsky). Vzbudili jsme velký zájem a sympatie. Byli jsme skutečně vděční, že máme o čem mluvit - o vybudování samostatného křesťanského rádia totiž usilují nejen země bývalého „východního bloku“ (např. Bělorusko, Maďarsko) ale i sousední Rakousko.

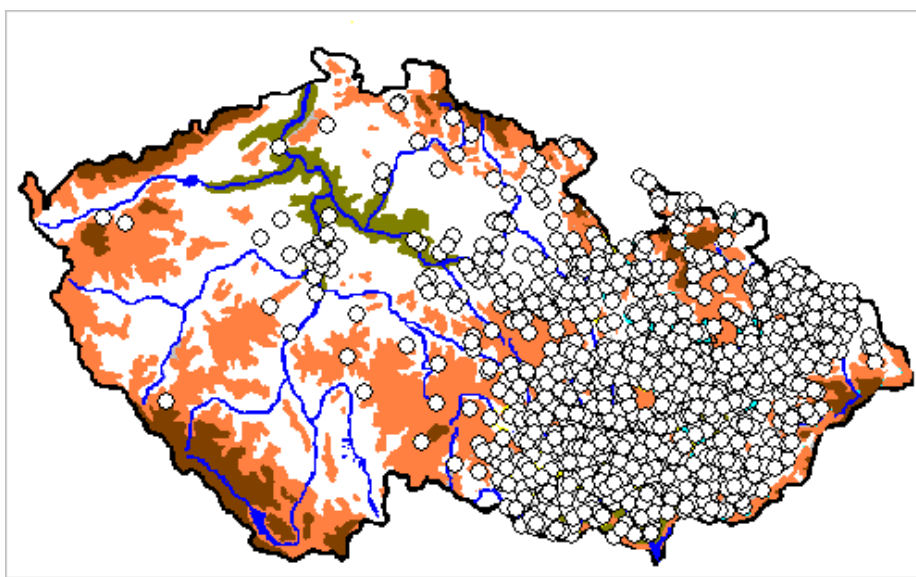
Hlavním tématem setkání bylo *křesťanské vysílání ve sjednocené Evropě*. O spolupráci s orgány Evropy přednášeli kompetentní lidé - člen Rady Evropy (*CERC* je poradním orgánem Rady Evropy) a místopředseda Evropského parlamentu. Přesvědčili jsme se o tom, že spolupráce na úrovni Evropy funguje – svědčila o tom například pomoc Rady Evropy řížskému rádiu, které bylo místními orgány připraveno o frekvenci.

Celé setkání bylo velmi srdečné. Od prvního večera panovala neformální nálada, podporovaná výborným koňakem (puristy zmatu informací, že jej roznášel Otec biskup Chrapek). Jak je při podobných příležitostech obvyklé, nejdůležitější rozhovory se odehrávaly během jídla či přestávky na kávu. Osobně jsme se seznamovali s představiteli jednotlivých rádií, zjišťovali, jak řeší problémy, hovořili o možnostech stáže ve francouzském rádiu.

Příští setkání se koná v Lisabonu. Napjatě čekáme, zda dostaneme pozvánku.

bratr Martin

Kde bydlí členové Klubu?

Našli jste se? Pokud se vám zdá, že v místě kde bydlíte chybí kolečko, neváhejte a napište si o přihlášku za člena Klubu přátel Radia Proglas.

Klub přátel Radia Proglas

Na úvod přijměte drobnou dobrou zprávu pro všechny členy: v prodejně Importa Elektro, Dolní ul. 55 v Bystřici pod Hostýnem můžete nově s průkazkou našeho Klubu získat 5% slevu na všechny druhy zboží! Nejenom radiopřijímače, ale i ledničky, mrazničky, televizory... zkrátka vše!

A teď pár vět o Klubu pro ty, kdo jej neznají. Klub přátel Radia Proglas sdružuje všechny naše přátele a příznivce do jedné rodiny. Členem se může stát každý (fyzická nebo právnická osoba, řeholní společenství...), kdo vyplní a pošle přihlášku. Obdrží průkaz a zdarma náš čtvrtletník – Zpravodaj s informacemi a aktuálním vysílacím schématem. Členství není podmíněno nějakým pevně stanoveným poplatkem, kdo může, přispívá finančně např. dle oblíbeného hesla *Korunu denně pro Proglas*. Dvakrát v roce zašleme souhrnné poděkování.

Kdo nás nemůže podpořit finančně, určitě nám pomůže modlitbou nebo jinou službou, např. „kaprovskou“ pomocí (viz článek ...hledáme KAPRY). Členství v Klubu je pro nás také pomocí při úředních jednáních (počet členů Klubu je přinejmenším doložený počet posluchačů). Umožňuje také snadnější vyřizování vašich přání a objednávek.

Členství v Klubu přátel přináší také výhody. Za všechny živé a zemřelé členy jsou slouženy nejméně čtyři mše svaté v měsíci. Také za všechny příznivce a za potřeby posluchačů a členů. S průkazkou Klubu obdržíte 7% slevu v prodejně nakladatelství *Cesta*, Rašínova ul. 5 v Brně. Se slevou 10% vám zašle knihy nakladatelství *Nové město*, Londýnská 11, 120 00 Praha. Slevu na rádia můžete uplatnit kromě *Importy Elektro* v Bystřici pod Hostýnem také u firmy *Elektro Karhan* v Holešově a *Elektroservis Strak-Daněk* v Opavě, Vrchní 43. V brněnské restauraci *M-Klub* vás také čeká sleva 10%. Samozřejmě je pro členy Klubu sleva na kazety *Písniček z Radia Proglas* a další věci...

Zván je každý, kdykoliv, v jakékoli životní situaci a bez věkového omezení do této rodiny, za kterou a s kterou se modlíme.

IN

P.S. Dnes nám pošťák přinesl dopis pro radost:
Milý Proglase, tak teda jo, ode dneška su kapr.
S pozdravem L.F. (nezkráceno)

Nahlédnutí do Folklorního okénka

Už víc než rok máte, milí posluchači a přátelé folkloru, možnost slyšet na vlnách Radia Proglas své oblíbené a známé písně. V dopoledních hodinách každého všedního dne se otevírá Folklorní okénko a přináší vám písně ze všech koutů Moravy a Čech. Každou středu má okénko svůj speciální program - je věnováno oblíbenému skladateli, lidové tradici, folklorním regionům apod. Ve čtvrtek večer patří folkloru celá třičtvrtěhodinka.

Jak se vám líbí cimbálka a dechovka? Už jste si nějakou tu lidovou písničku s námi zazpívali?

Pořady Jak se vám líbí folklór/dechovka jsou věnovány jednotlivým dechovkovým souborům, zpěvákům, tradicím, zvykům a rozhovorům se zajímavými lidmi.

Folklorní pořady můžete poslouchat od září také od 16,45 hodin v pátek a v sobotu dopoledne od 9,15 hodin. Každý první čtvrtek v měsíci je tento pořad věnován aktuálním informacím o novinkách, připravovaných pořadech a o nově vydaných albech. Také čteme z časopisů Folklor, Slovácká dechovka a Malovaný kraj. Nechybí ani soutěž a písnička na přání.

Chtěla bych na tomto místě poděkovat všem, kteří se na přípravě folklorních pořadů podílejí - spolupracovníkům, kapelám, které věnovaly Radiu Proglas své nahrávky, a především vám všem, kteří neleníte a sem tam mi napíšete nějaký ten řádek povzbudivých slov. Píšete, že byste rádi slyšeli písně i od kapel z vašeho okolí. Protože však jejich nahrávky v Radiu Proglas nemáme, obracím se na Vás s prosbou o zaslání adresy nebo telefonu na tyto kapely či soubory. Ráda bych věděla, jaké hosty byste ve folklorních pořadech uvítali. Velmi cenné jsou pro mne také informace o festivalech, koncertech nebo pěveckých soutěžích ve vašem okolí.

Milí přátelé, těším se na všechny vaše zprávy, informace i připomínky.

Helena Bízová

Novinky z proglasácké rodinky

 1) Bylo léto a byl červenec a všichni to známe dál: přišla velká voda. Mysleli jsme na všechny postižené a báli jsme se, co bude. Viděli jsme velký div lidské solidarity, obětavosti a skutečné bliženecké lásky. Lidé nabízeli pomoc všeho druhu, podávali informace, sbírali peníze a potřebné věci. S radostným úžasem jsme mohli pozorovat, jak i v této zkoušce obstála vzájemná láska nás všech. Díky vám všem - i za nás v Proglasu, protože jste nám pomáhali překonat smutek nad zkázou i únavu z dlouhých služeb. Díky za každé povzbuzení i modlitby za nás všechny. Potřebovali jsme je a pocítovali jsme je.

2) Když se na vývěsce v chodbě rádia objevil plakát s výzvou, aby každý napsal nejdůležitější událost od vydání posledního zpravodaje, mnozí uvedli právě povodeň a překrásnou solidaritu členů rodiny Proglasu. Sekretářka Staňka byla udivena značným přílivem přihlášek do našeho klubu a zároveň i finanční injekcí (zžitkovali jsme peníze zodpovědně). Toník Míšek pochválil kolegy za vysoké pracovní nasazení (patrně si chce šplhnout) a Dušan se vyjádřil, že (citát) „počet tiků se stabilizoval na konstantní hodnotu!“ Dušan neupřesnil, zda se jedná o jeho tiky, tiky vedení nebo tiky celého kolektivu. Také nestanovil hodnotu konstanty. Takové vědecké pozorování ovšem ztrácí cenu.

3) Náš zástupce ředitele bratr Martin, lépe známý jako Gándí (piš, jak slyš), se těší, že budeme mít novou počítačovou síť a on už nebude muset prolézat spolupracovníkům, židlím a stolům pod nohama a hledat přerušný kabel. Necháme se překvapit, jaké kousky pak počítačová síť dovede.

4) Zodpovědné zužitkování peněz (nebo jak se nepěkně říká „finančních prostředků“) spočívá kromě jiného také ve vybavení ostravského studia Telepace, kde od září začal pracovat náš nový kolega Pavel Kabzan. Ve spolupráci s ostravskými přáteli jsme tak získali pěkné nové pracoviště, z něhož chceme posluchačům zprostředkovat nejdůležitější události ostravsko-opavské diecéze. Proglas má tedy od letošního podzimu svá studia v Praze, Olomouci a Ostravě.

5) Poněvadž chceme umožnit poslech našeho vysílání podle svých sil všem, snažíme se získat další frekvence. Na řadě je nyní Praha a všichni proglasáci byli napjati, zda to bude dobrý krok -co když se jim v Praze nebudeme líbit? Ale, ale! Moderátorka Katka Lapčíková napsala na nástěnku: Kéž by nás Pán Bůh při zdravém rozumu zachovati ráčil! Rada pro televizní a rozhlasové vysílání udělila vysílací licenci jinému rádiu, tak máme o starost méně.

6) Moderátorka Katka Ličková se má čím dál líp - sama to přiznala ve výše uvedené anketě. A to ještě nevěděla, že se pojedje podívat do *domu Komunity blahoslavenství* u Avignonu, kam nás pozvali na zkušenou francouzští bratři, kteří také provozují křesťanské rádio. Když Pán dá, pojedje Katka s redaktory Marií Blažkovou, Radkem Mezulánikem a jedním bratrem z komunity v půli listopadu. Doufejme, že se tam všichni leccemu přiučí.

7) Naše účetní paní Jašková se má taky dobře, ale měla se mnohem hůř, když jí na klinice kladívkem a dlátečkem odsekávali osmičku vlevo dole. Útěchou jí byl závistivý údiv spolutrpitelek: pan ředitel jí donesl zmrzlinu! Žádná z pacientek však netušila, že p. ředitel je paní Marii též otcem a ona tedy může právem říci, že je to u nás v proglasácké rodině normální...

8) Hudební redaktorka Klára Beránková vyjádřila k datu uzávěrky tohoto zpravodaje pádné uspokojení: „Dožila jsem se dnešního dne!“ Uvidíme, jak se bude tvářit, až dokončí kazetu Písniček z Radia Proglas, za niž je, chudinka, odpovědná. (Málokdo si umí představit, jaké záludnosti na ni čekají).

9) Kazetu natáčel technik Roman Lang. Letní zpráva o Romanovi je stručná: vloni si zlomil žebra, letos si zlomil nohu. Pořád stejná písnička.

10) Léto končí, stříbro jíní svítí v mlází - to už bude podzim? Opadá listí, rozloučíme se s liturgickým rokem a přijde advent, zase už za chvíli. A co ti bratři a sestry, kterým všechno vzala voda? Naši milí, mějme brány srdce dokořán, vždyť náš Pán je tak blízko!

Marie Blažková

Den otevřených dveří

Příznivá zpráva pro všechny nadšené fanyanky a fanoušky našeho vysílání: Pozvěte rodinu, oprašte své cestovní obleky, dopravní prostředky a vyražte směrem ku městu Brnu, do bran našeho Radia Proglas. V sobotu 29. 11. 1997 od 9 hodin ráno do 17 hodin odpoledne máme pro všechny návštěvy dveře dokořán. Jste srdečně zváni a vítáni!

IN

Fotbalové klání

O víkendu 6. a 7. září se konal v Kralicích nad Oslavou Mezinárodní turnaj rozhlasových studií v malé kopané. Poprvé v jeho 22leté historii se zúčastnilo i naše/vaše Radio Proglas. Mužstvo nadšených dobrovolníků hájících naše barvy (ve složení Jaroslav Černý; Petr, Pavel a Milan Šobovi; Prokop Zahradka; Petr Jedzok a Radek Habáň), se muselo potýkat s ostřílenými a viditelně dobře připravenými hráči. Turnaje se účastnilo celkem 15 celků z různých rádií. V B skupině, kde jsme hráli i my, byli nasazeni obhájci loňského prvenství Český rozhlas Praha, dále pak Český rozhlas Hradec Králové a Slovenský rozhlas Bratislava.

Hned první zápas Radia Proglas proti slovenským kolegům naznačoval, že bychom nemuseli být bez šance. Dostali jsme sice hned gól, ale o několik málo minut později se před bránou nádherně uvolnil Radek Habáň a elegantní patičkou tečoval střelu za záda gólmána. Bohužel „domů“. Radek se totiž omylem (ale nádherně!) trefil do naší branky a vsítil tak nepopulárního vlastence. Naše mužstvo, které si na začátku kladlo vysoké cíle, bylo tímto osudným okamžikem deprimováno natolik, že se z toho nedokázalo vzpamatovat.

Hradci Králové jsme v tvrdém boji především ze strany Východočechů podlehli 0:3, favorizované Praze jen 0:5, a tak jsme bojovali o 13. až 15. místo. Pak jsme nešťastně prohráli s německým Radiem Saarbrücken 0:3 a poslední zápas nás čekal s pořadajícím Českým rozhlasem Brno. Ten nastoupil i s jedním ostříleným fotbalistou z Radiohradu. Když už se zdálo, že prohráme 0:1, asi tři minuty před koncem (hrálo se 2x 10 minut) se z velmi ostrého úhlu trefil Pavel Šoba. Byl to úplně poslední gól celého turnaje. Měli jsme z této jediné branky takovou radost, jako bychom vyhráli všechno. Za zmínku stojí, že vynikající výkon v naší brance podal ve všech zápasech správce Jarda. Pochytil tolik střel, že by se za ně nemusel stydět ani reprezentační brankář. Z tvrdých soubojů nakonec vyšel, jak se později ukázalo, se zlomeným palcem na ruce. A tak nosí sádku.

Celkové vítězství se stalo kořistí rádia Rock FM z Bratislavy. Druhé bylo Top rádio Košice a třetí Český rozhlas Ústí nad Labem.

Ale my jsme nakonec přece jen taky vyhráli. Jednak sami nad svou pohodlností a jednak jako křesťané víme svoje... (Vždyť kdo je poslední, bude přece první - nebo že by to na turnajích v kopané neplatilo?) Za rok to snad bude ještě lepší. Každopádně se již nyní připravujeme na další ročník, který by se měl uskutečnit první zářijový víkend roku 1998 v Kralicích nad Oslavou. A když si vzpomenete, přijďte nás povzbudit i VY!!!

Milan Šoba

Dopisování s osamělými

Moderátorka Magda Hauserová na podnět jedné posluchačky uvažuje o službě, kterou by mohla zprostředkovat: Žije mezi námi spousta starých, nemocných a osamocených lidí, které by potěšilo, kdyby jim občas někdo napsal pár milých řádků a komu by naopak oni mohli napsat svá trápení, starosti a bolesti. Věřím, že se mezi vámi najdou posluchačky ochotné těmto lidem formou dopisu pomoci. Zašlete, prosím, vaše nabídky na adresu našeho rádia, na obálku napište heslo Magdazín. Napište pár slov o sobě a nezapomeňte uvést čitelně (nejlépe hůlkovým písmem) svou adresu, kterou nebudeme zveřejňovat, ale zašleme rovnou oněm potřebným.

A ráda bych oslovila vás, kteří se cítíte opuštěni a zapomenuti. Toužíte po kontaktu s někým, kdo je ochotný naslouchat, kdo vám projeví svou účast? Napište nám také, třeba se vám touto formou podaří navázat krásné přátelství. Dále bych vám mohla nabídnout poradenskou službu. Máte problémy, které vám přerůstají přes hlavu? Máte zdravotní potíže a nedůvěřujete svému lékaři? Máte problémy s dětmi? Vaše dopisy roztřídím, budu konzultovat s odborníky, případně mohu pozvat někoho z lékařů do vysílání. V tomto případě nemusíte, pokud nechcete, uvést celé své jméno.

A nakonec je tu možnost pro všechny, kdo jste prožili nějakou zajímavou zkušenost, příhodu smutnou nebo veselou, o kterou byste se rádi rozdělili s ostatními. Napište svůj příběh, nebo zatelefonujte. I v tomto případě však můžete zachovat svou anonymitu.

Doufám, že s vaší pomocí a účastí budou Magdazíny pro ženy stále přitažlivější a zajímavější. Na závěr ještě slůvko k posluchačům mužského rodu. Na spolupráci s vámi všemi se těší

Magda Hauserová.

Polévka z kořínků

Redaktorka Marie Blažková dostala za úkol vybrat z kuchařské knihy milé M. D. Rettigové recept na jednoduchou a vydatnou večeři pro 6 až 8 osob. Vybrala předpis na „nadívaného skřivánka“. Myslím, že zmíněné zvíře je svými rozměry spíše předurčeno k zařazení mezi zákusky a jednohubky, než mezi večeře.

Vzhledem k blížící se adventní době jsem si tedy dovolila nabídnout vám raději od stejné autorky „postní polévku z rozličných kořínků“: vezmi dvě velké cibule, pokrájej je na koláčky, též tři kořínky petružele, tři kořínky mrkve, jeden velký neb dva malé celery podobně pokrájej. Dej to všechno asi s třemi loty másla na kuthánek, k tomu půl žejdlíka přebraného hrachu, dva kousky celého zázvoru a 4 celé hřebíčky, lžici neb dvě vody, trochu soli a nech to zpovalna dusit, až to hezky hnědě jest; nesmí se to však připálit. Když se to pěnit počíná, tu se do toho vhoděj asi dvě lžice pěkné mouky, míchá se s tím, aby se usadil ke dnu pěkný škraloup, tu se na to naleje slané vody, v které se zelený petružel povařil, nechá se to nejméně půl hodiny vařit, pak se to procedí a na smaženou, na kousky pokrájenou žemličku vleje. Je-li ryba, může se přitom též kus dusit a pak se kousky smažené ryby do mísy dáti mohou. Též se tato polívka večer bez žemličky podávati může.

M. D. Rettigová ve spolupráci s Radiem Proglas

Mohelnický dostavník

 Město Mohelnici můžete najít na mapě mezi Olomoucí a Zábřehem. Zde se konal od 29. do 31. srpna již 23. ročník písničkového festivalu Mohelnický dostavník. Počasí nám pravda příliš nepřálo a mírný, leč vytrvalý deštěk brzy proměnil camp za městem v hotové kluziště. Účastníkům nezbývalo než se brouzdat v řídkém blátě. Jak trefně pronesl konferenciér Vašek Souček: „Kdo není zablácený, je podezřelý.“ Mezi podezřelé docela jistě nepatřili proglasáci Milan Tesař, Pavel Cejnek, Jirka Fadrný, Dušan Baur a Františka Paukertová. Neboť na tomto Dostavníku mělo na pozvání hlavního pořadatele Pavla Nenkovského svou scénu i Radio Proglas.

Koncertování jsme zahájili už v sobotu, kde náš zpívající moderátor Dušan Baur rozehřál svými písněmi posluchače na Duhové scéně až k tanci.

Po nedělní bohoslužbě, kterou celebroidali mohelnický farář otec Zdeněk Graas, novokněz Pavel Vichlenda a ředitel Radia Proglas otec Martin Holík, následovala již zmíněná koncertní scéna Radia Proglas. Zpívání a muzicírování zahájila skupina Mošny, která je posluchačům známá z hitparády Kolem se toč i z dalšího vysílání. Po Mošnách zpíval Petr Pololáník, skupina Mezopotámie a na závěr Eva Hencychová. Celý program bravurně moderoval Milan Tesař. Snad mi nezbývá než podotknout, že šlo o zahájení další nové tradice - tedy příští rok v Mohelnici se na vás těší

vaše Františka Paukertová.

Zpravodaj Radia Proglas vydává Radio Proglas jako bezplatný informační zpravodaj pro členy

Klubu přátel Radia Proglas. Toto 6. číslo vyšlo 30. října 1997. Redakce: Irena Novotná, Martin Šmídek a kolektiv Radia Proglas. Ilustrace Irena Novotná.